ननुविषयाकृष्टचित्तानांकुतस्तदन्वेषणंतत्राहुः यत्श्रद्धयाहृदयेअवधायध्यात्वा वैराग्यंबलंयस्यतेनेज्ञाननधीराभवंति सरागेचित्तेध्यानमेवकुतः श्रद्धयाश्रवणपूर्विकयाभक्त्याचसंमृज्यमानेसंशोध्यमाने ॥ ४१ ॥ भक्तानुग्रहंस्मरंतआहुः विश्वस्येति ॥ ४२ ॥ अंतर्यामितयानित्यंसन्निहितेअनर्थकंव्रजनमित्याशंक्याहुःयदिति सानुबंधेसोपकरणेअसतितुच्छेपुर्यां स्वदेहेएववसतोऽपियत्सुदूरंदुष्प्रापम् ॥ ४३ ॥ ननुयदिहृदिस्थस्यापि पदाब्जंकेषांचित्सुदूरंतर्हिअन्येषामपितथैवस्यात् अविशेषादित्याशंक्याहुः तानिति असद्वृत्तिभिर्बहिर्मुखैःअक्षिभिरिंद्रियैःपराहृतंदूरमपहृतमंतस्थंमनोयेषांते अथोअतएवतेनूनंतान्नपश्यंति वैप्रसिद्धम् कुतःपुनस्तेषांतत्संगःस्यात् कान् तेतवपदन्यासोगमनंतस्यविलासोविभ्रमः तस्यल

यच्छ्रद्धयाश्रुतवत्याचभक्त्यासंमृज्यमानेहृदयेऽवधाय ॥ ज्ञानेनवैराग्यबलेनधीराव्रजेमतत्तेंऽघ्रिसरोजपीठम् ॥ ४१ ॥ विश्वस्यजन्मस्थितिसंयमार्थेकृतावतारस्यपदांबुजंते ॥ व्रजेमसर्वेशरणंयदीशस्मृतंप्रयच्छत्यभयंस्वपुंसाम् ॥ ४२ ॥ यत्सानुबंधेऽसतिदेहगेहेममाहमित्यूढदुराग्रहाणाम् ॥ पुंसांसुदूरंवसतोऽपिपुर्यांभजेमतत्तेभगवन्पदाब्जम् ॥ ४३ ॥ तान्वाअसद्वृत्तिभिरक्षिभिर्येपराहृतांतर्मनसःपरेश ॥ अथोनपश्यंत्युरुगायनूनंयेतेपदन्यासविलासलक्ष्म्याः ॥ ४४ ॥ पानेनतेदेवकथासुधायाःप्रवृद्धभक्त्याविशदाशयाये ॥ वैराग्यसारंप्रतिलभ्यबोधंयथांऽजसाऽन्वीयुरकुंठधिष्ण्यम् ॥ ४५ ॥ तथाऽपरेचात्मसमाधियोगबलेनजित्वाप्रकृतिंबलिष्ठाम् ॥ त्वामेवधीराःपुरुषंविशंतितेषांश्रमःस्यान्नतुसेवयाते ॥ ४६ ॥

क्ष्मीःशोभातस्याः येत्वल्लीलाकथादिभिःशोभमानास्तान्त्वद्भक्तानित्यर्थः पथइतिलक्ष्यान्इतिचपाठेत्वत्पदन्यासविलासोलक्ष्योयेषांतान् पथस्त्वन्मार्गभूतान्सतःमार्गान्वाश्रवणादीन्नपश्यंतीत्यर्थः यद्वा येएवंभूताभागवताः तेतानुन्मत्तान्नूनंनैवपश्यंतीत्यन्वयः सत्संगाभावेनहरिकथाश्रवणाभावाद्धृदिस्थितमपितेषांसुदूरमितिभावः ॥ ४४ ॥ एतदेवस्फुटयंतिपानेनेतिद्वाभ्याम् वैराग्येसारोबलंयस्यबोधस्यतंलब्ध्वाअन्वीयुःप्रापुयुः अकुंठधिष्ण्यंवैकुंठलोकम् ॥ ४५ ॥ आत्मनिसमाधिर्मनःस्थैर्यं सएवयोगउपायः तस्यबलेन ज्ञानयोगतःश्रमेणमोक्षः सत्संगतःत्वत्कथाश्रवणादिनात्वनायासेनैव अहंममताविष्टानांतुनकथंचिदितिभावः ॥ ४६ ॥